

tat, un sentiment de liberalisme que l'emoció no m'hi ha fet introduir fraudulentament. El meu goig seria que els altres els hi trobessin sense haver d'esperar tants anys. Hi són, haurien d'ésser-hi perquè són ells els qui a tothora han inspirat la meva col·laboració quotidiana i la dels meus companys, perquè són ells els qui han mogut i mouran «La Publicitat» mentre el destí la confiarà a les mans dels qui la servim per Catalunya.»

La tasca cultural del diari

Iu Pons publica a «El Dia», de Terrassa (21 d'octubre), el següent comentari :

«Un dels motius que em porten a escriure aquest article és per tractar de l'abast o el sentit cultural que ha pres el diari. Es pot dir que, tant com una bona revista literària, el diari exerceix damunt nostre una importància cabdal.

Un diari, desplegat sota els ulls de la joventut, és com unes ales obertes que se l'enduu pels camins franquejables de la cultura.

Es poden llegir bons llibres, però sempre sota el guiatge del diari. I el diari, ell sol, no pot formar l'home; necessita la companyia dels llibres.

En les planes del diari es troben articles per a tots els gustos. Una plana del diari és com un plat on es cullen diverses classes de fruit : l'esport, el cinema, el teatre, els llibres... Les nostres lletres n'han rebut un benifet importantíssim del diari. La crítica periodística ha contribuït molt a la formació de l'home. Perquè l'home que de bell antuvi ha pres el diari per informar-se de les coses externes, s'adona tot seguit que al costat d'allò que ell cerca hi han altres coses que parlen d'una cosa més alta on l'esperit hi juga el millor paper.

JOSEP M.^a DE SACARRA

autor de «Roser florit», comèdia poemàtica representada per la companyia Mercè Nicolau-Ramon Martori en el festival de l'Associació de Periodistes.

186

EDUARD TOLDRÀ

famós violinista i excellent compositor que ha pres part al festival de
l'Associació de Periodistes.

Per mitjà del diari, la novella i el teatre han fet el seu camí. En el diari s'ha tractat contínuament de la crisi d'un i altra, s'han sabut coses que sense l'aportació de la premsa no haurien estat possibles de saber. Sense el diari no hauríem tingut un «Premi Creixells» ni un «Premi Ignasi Iglésies». Amb el diari hem pogut treure la pols de moltes coses que jeien adormides sota l'ala del temps.

Llegint el diari, l'home s'ha trobat sense gairebé adonar-se'n amb un llibre a les mans; poc a poc ha anat fent la seva petita biblioteca i ha acabat per estar al corrent de tota la literatura.

La poesia també n'ha rebut els seus fruits, del diari. Els articles d'estudi poètic ens han donat una poesia neta i brillant, desbrossada de tota fullaraca inútil.

La vida d'un diari és una cosa d'una gran importància. Per a l'home, el diari és una cosa imprescindible, necessària com el pa que es menja, perquè tant com l'aliment corporal, l'home necessita la menja substanciosa del diari.

I en aquest sentit cal lloar el diari per la seva tasca cultural en bé de la joventut. El diari refina la sensibilitat de l'home; per mitjà d'ell, descobreix moltes coses de la vida que li haurien passat inadvertides, perquè al costat d'un article autènticament periodístic hi ha trobat els mots màgics de la paraula ritmada.

Amb un diari als dits, tenim el poble en poder de nosaltres. Cada columna de lletra és com una mena de carrer per on ens introduïm i explorem tota la vida palpitant d'un poble. I enmig d'aquests carrers trobem com una mena de placeta fresca i riallera on se serveix en safata d'or el bo i millor de tota la literatura.»

